

nee dus ..

ik denk: leuk stuk voor onderop, als anderen het tenminste leuk laten

chapeau:

Van klassiek tot modern boven het niveau van de straat

kop:

Cultuur in Stadger café uit hunkering naar toen

door Johan Poppen

GRONINGEN _ Café Cultureel. Een goede zaak, als in de horeca-
branche deze twee woorden nog met een hoofdletter worden geschreven.
De betiteling wijst erop, dat men de bezoekers méér wil meegeven
dan de persoonlijk bewezen vlotte service van vloeibare troost in
kelk en kop: het verwarmende besef daar ook g e estelijk gelaafd te
zijn, door zang, muziek en voordracht. Al vat Chris Beukema het
beoogde totaalgevoel eenvoudig samen met de term 'gezelligheid'. Die
sfeer moet bovenal voelbaar aanwezig zijn, als vrijdagavond a.s. 20
januari café-biljart Beukema in de Oude Ebbingestraat voor het eerst
als Café Cultureel fungeert.

De drie Stadgers, die staan voor het welslagen van deze première in
eigen huis, hebben als broers en neef de verantwoordelijkheden
gedeeld. Christof F. Beukema (beeldend kunstenaar) zorgde voor de
culturele invulling. Hielke (Hugo) Beukema belast zich als café-baas
met de ravitaillering van Culturelen en CliCentele. Gosse (van
drukkerij) Beukema draagt er door opvallende affichering toe bij, dat
het vrijdag extra druk wordt.

Chris functioneert als algeheel gangmaker, vanuit een innerlijk
verlangen naar de jaren vijftig, dat ook in zijn werk is terug te
vinden. 'Hunkering naar een verstoord verleden' is tenminste de titel
van zijn nieuwe project van schilderijen, collages en foto's. Dat
wordt vooral door zijn jeugd in de Groninger wijk De Hoogte
geïnspireerd. Veel plekken in het landschap van stad en provincie
zijn verstoord door mens en tijd en geven een somber beeld, hoe het
met ons leefmilieu is gesteld. Het gezicht van Chris vormt daar soms
een afspiegeling van. En schilderen doet hij momenteel ook met
teer...

tsk Er gebeurde wat...

Café Cultureel heeft zijdelings met dat kunstproject te maken. In
de jaren dertig, veertig en vijftig waren café's in grote steden
centra van gezelligheid. Chris Beukema noemt Parijs en Berlijn als
duidelijkste voorbeelden. ,,Overall was veel live muziek en
entertainment. Er gebeurde in die tijd tenminste nog wat, er was veel
sfeer. Dat willen we enigszins bereiken met Café Cultureel. Een
vijftiger-jaren-avond dus. Met muziek uit mijn jeugd, tot nu toe...''

Er wordt een afwisselend programma geboden: in het Nederlands en in
het Gronings. De streektaal is Christof aan het hart gebakken, sinds
het repertoire van Ede Staal hem tot het beeldende-kunstproject 'Hai
nam mie mit' inspireerde. Hij komt er nog steeds niet los van. Ook
al, omdat hij blijvend wordt geconfronteerd met de positieve effecten
van de tentoonstelling in Pictura en Veenlust en van het uitkomen van

de catalogus (met gedichten van Peter Visser).

Toch koos hij niet voor een puur Grunneger avond. „Daarbij kom je ook bijna overal de namen van De Tuutjefloiteurs of Kees Visscher tegen. Niets ten nadele van hen gezegd, maar dat is het voor mij toch niet". Het is duidelijk, dat Chris zijn mate van waardering voor Staal nog steeds hoger stelt dan voor wat 'daarna' kwam. Een nieuwe Ede zal zich niet gauw weer aandienen, dat weet hij ook wel. Maar daarom is hij nog niet genegen alles mooi te vinden, alleen maar, omdat het Gronings is. Er dient volgens hem vooral naar meer kwaliteit gestreefd te worden.

tsk Exclusief: een Hart

De streektaalkeuze voor vrijdag viel op Henk Puister (gedichten, verhalen) en Peter Vissers broer Siemen. Deze won vorig jaar het Noordnederlands liedjesfestival aan de andere kant van de Grote Markt: in Kleinkunstcafé 1672. Verder is de variatie 'van klassiek tot modern' troef. Joosje van Geest zingt, met HarriCet Kwant aan de piano, liederen van Gershwin. Cellist Harry Hulst (NFO, Pluche) en pianist Wouter de Koning (Radio Noord, accompagnateur Joke Bruys) musiceren eveneens samen.

Eigenlijk zijn ook zij (net als de Kuipers uit Termunterzijl en Zo dag en deur-Visscher) artiesten, die je in hun genre 'bijna overal' in het circuit kunt tegenkomen. Daar staat tegenover, dat exclusief Tony Hart (77) is geCengageerd: een telg uit een beroemd theatergeslacht, die vermaardheid kreeg als begeleider op de piano van stomme films in de Groninger bioscoop. Frits Eitens (eind november 1986 winnaar van het eerst en tot dusver enige Songfestival van Groningen) zingt met een groep dames in koor a capella.

Kees van der Hoef treedt op als presentator en draait op 'stille' ogenblikken zijn bandjes met muziek uit de jaren vijftig. „Hij zou daarbij eigenlijk ook een pet uit die jaren moeten dragen..." denkt Chris even hardop. Alsof die ouwe-gouwe rocker-oet-Stad niet is geboren met dat hoofddeksel, dat als het ware met hem is meegegroeid. Dat behoeft ook niet de voornaamste zorg van de drie Beukema's te zijn.

tsk 'Lekker muziek maken'

Of er een vervolg komt op het eerste Café Cultureel, met andere noordelijke artiesten? Hugo Beukema (zelf trouwens ook cultureel bedreven, in het bespelen van de sax) is daar optimistisch over. In de nog maar korte periode, dat hij in de Ebbingestraat als gastheer fungeert, viel hier al eens een jazz-serie op donderdagen te beluisteren. In de opzet van vrijdag werpt het 'lekker muziek maken' in zijn etablissement naar zijn mening ook zakelijk nut af.

Vol is vol. Dat zal (ook als het biljart van zijn vaste plaats is geschoven) vrijdagavond vrij snel het geval zijn. Zeker nu de geplande uitbreiding van het café-gedeelte richting tuinterras nog niet is gerealiseerd. Mochten ook de nostalgisch geCillustreerde affiches van Gosse Beukema effect sorteren, dan is er vóór 21 uur al sprake van veel aanloop. Belangstellenden dienen er wael vijf stenen treden voor te beklimmen. Café Cultureel: hoger dan het niveau van de straat. Ook een goede zaak.

foto-onderschrift

Vóór het reeds door een inspirerend winterzonnetje beschenen 'familieband' zien Christof, Hugo en Gosse Beukema (van links naar rechts) uit naar nog meer liefhebbers van Café-Cultuur
Harry Tielman